Проект!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г.; доп., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23, 68, бр. 91, бр. 100 и бр. 109 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2014 г.)

§ 1. В чл.182, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1.В точка 2 думите „създаване на Европейската общност“ се заменят с „функционирането на Европейския съюз“.

2.В точка 3 думите „за създаване на Европейската общност“се заменят с „функционирането на Европейския съюз“.

3. точки 4 и 5 се отменят.

4.В точка 6 думите „други лица, или се предоставят срещу възнаграждение“ се заменят с „чужда сметка или срещу възнаграждение“.

§2.В чл.188 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за данъчно задължено лице, което осъществява шосейни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение –праг от левовата равностойност на 100 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. Тези прагове се прилагат независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз. В сумата на получените минимални помощи се включват и:

1. намаленият или преотстъпеният корпоративен данък на данъчно задълженото лице за последните три години, включително корпоративният данък, който подлежи на намаление или преотстъпване за текущата година, с изключение на преотстъпения корпоративен данък, за който са изпълнени условията на чл. 189 и чл. 189б и

2. всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, пар. 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.

2. Създава се нова алинея 2:

„(2) Когато, към 31 декември на съответната година, данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, данъчното облекчение е налице, когато сумата на получените минимални помощи от всички лица, които са едно и също предприятие през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава съответния праг от левова равностойност по ал. 1.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Създава се нова ал. 4:

„(4) Когато с преотстъпения данък за годината ще се превиши съответният праг по ал.1 и 2, данъчно задълженото лице, в т.ч. данъчно задължените лица, които са едно и също

предприятие, не могат да ползват преотстъпване за целия размер на данъка, определен за преотстъпване.“

5.Досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Преотстъпеният данък, инвестиран в активите по ал. 3, се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 1 и 2 с:

а) друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis и

б)минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес до прага, установен в посочения регламент и

в) минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis, както и

2. до максимално допустимия интензитет на съответната държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи.

6. Досегашната ал. 4 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) Данъчно задълженото лице декларира в годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък:

1. размера на получените минимални помощи, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

2. размера на всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, пар. 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие;

3. в случаите, когато данъчно задълженото лице е едно и също предприятие се декларират и:

а) всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие и

б) размера на получените минимални помощи от лицата по буква „а”, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

4. В случаите по т. 3, буква „б“ размерът на получените минимални помощи се декларира от първото подало годишна данъчна декларация данъчно задължено лице за съответната година. Декларираният размер ползва всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие.“

§ 3.В чл. 190, ал. 2 цифрата „2“ се заменя с цифрата „3“.

§ 4.В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 31 се изменя така:

„31. „Минимална помощ“ е помощта по смисъла на Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.“

2. Точка 45 се изменя така:

„45. „Селскостопански продукти“, „преработка на селскостопански продукти“ и „реализация на селскостопански продукти“ са тези по смисъла на чл. 2, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“.

3. Създава се т. 71:

„71. „Едно и също предприятие“ означава всички предприятия, които поддържат помежду си поне един вид от следните взаимоотношения:

а) дадено предприятие притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго предприятие;

б) дадено предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административния, управителния или надзорния орган на друго предприятие;

в) дадено предприятие има право да упражнява доминиращо влияние спрямо друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в неговия устав или учредителен акт;

г) дадено предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с останалите акционери или съдружници в това предприятие, мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в това предприятие.

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, посочени в букви „а“, „б“, „в“ и „г“, посредством едно или няколко други предприятия, също се разглеждат като едно и също предприятие“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5.Данъчното облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г. се прилага от данъчно задължените лица, които отговарят на условията на този закон.

§ 6.Данъчно задължено лице, прилагащо данъчно облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г. има право да избере да раздели данъчния период за определяне на корпоративния си данък за 2014 г. на два периода - от 1 януари 2014 г. до 30 юни 2014 г. и от 1 юли 2014 до 31 декември 2014 г.

§ 7.Данъчно задължено лице, прилагащо данъчно облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г. и избрало да раздели данъчния период за определяне на корпоративния данък за 2014 г. на два периода, може да приложи данъчното облекчение за единия или двата данъчни периода при следните условия:

а) за данъчния период от 1 януари 2014 г. до 30 юни 2014 г. прилага данъчното облекчение, представляващо минимална помощ, при условията действащи до влизане в сила на този закон.

б) за данъчния период от 1 юли 2014 до 31 декември 2014 г. прилага данъчното облекчение, представляващо минимална помощ, при условията на този закон.

§ 8. (1) Данъчно задължените лица, които са приложили чл. 91 от закона, до влизането в сила на този закон и които няма да прилагат данъчно облекчение, по чл. 184 във връзка с чл. 188 за 2014 г., дължат преотстъпените:

1. месечни авансови вноски - в срок до 15-о число на месеца, следващ месеца на влизане в сила на този закон;

2. тримесечни авансови вноски –в срок до 15 декември.

(2) Дължимите авансови вноски, по ал. 1, се декларират с декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, в срока по алинея 1.

§ 9. В случаите по § 5, § 7 и § 8 данъчно задължените лица не дължат лихви по реда на чл. 89 от закона за 2014 година.

§ 10. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на

Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.; бр. 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 от 2009 г.; бр. 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.; бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.; бр. 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 от 2013 г.; бр. 68 от 2013 г. изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 104 от 2013 г.; бр. 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.)се правят следните изменение и допълнения:

1. В чл. 166 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

аа) в основния текст на ал. 1 думите „или“ се заменят с „и/или“;

бб) в т. 4 думите „Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ“ се заменят с „Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ deminimis“.

б) в ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

аа) точка 6 се изменя така:

„6. декларация от лицето за размера на получени минимални помощи, за последните три данъчни години, включително текущата. В случаите на преобразуване на дружества и прехвърляне на предприятие лицето подава декларацията, съгласно условията на чл. 3, параграф 8 и 9 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ deminimis.“

бб) създава се т. 7:

„7. декларация от лицето/лицата за размера на получените минимални помощи, за последните три данъчни години, включително текущата, когато отговарят на определението за „едно и също предприятие“ по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ deminimis.“

в) създава се нова ал. 4:

„(4) Получените минимални помощи по ал. 3, т. 6 и 7 независимо от тяхната форма и източник за последните три данъчни години, включително текущата, не трябва да надхвърлят праг от левовата равностойност на 200 000 евро определени по официалния валутен курс на лева към еврото към датата на разрешението; за предприятията, които осъществяват шосейни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, като в помощта не се включват разходи за придобиване на товарни автомобили за шосеен транспорт; тези прагове се прилагат, независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз.“

г) досегашна ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Минималната помощ за одобрения инвестиционен проект се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 4 с:

а) друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis и

б) минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес до прага, установен в посочения регламент и

в) минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis, както и

2. с друга държавна помощ, получена за същия инвестиционен проект, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи за определяне на максимално допустимия интензитет.“

д) досегашна ал. 5 става ал. 6, а ал. 6, 7, 8, 9 и 10 се отменят.

е) създава се ал. 11:

„(11) Лице, получило разрешение по ал. 6 е длъжно да подава в Министерството на финансите информация относно изпълнението на инвестиционния проект:

1. за годината на издаване на разрешението и следващата календарна година – в срок до 20 януари на съответната следваща година;

2. за остатъка от периода на изпълнение на инвестиционния проект – в срок до 20-то число на месеца, следващ месеца на изтичане на срока на разрешението.“

2. Член 167 се изменя така:

„Отказ за издаване и отнемане на разрешението

Чл. 167 (1) Разрешение по чл.166, ал. 6 не се издава, когато с получаване на минималната помощ по чл. 166 са надхвърлени праговете или максимално допустимия интензитет за одобрената държавна помощ.

(2) В разрешението по чл.166, ал. 6 задължително се посочва размерът на минималната помощ за одобрения инвестиционен проект.

(3) Издаването или отказът за издаване на разрешение се извършва с писмена заповед на министъра на финансите.

(4) В срок 6 месеца след издаване на разрешението по чл.166, ал. 6 се допуска издаването на ново разрешение за стоки, които ще бъдат допълнително внесени или придобити в изпълнение на одобрения вече инвестиционен проект. Корекции в издадено разрешение не се допускат.

(5) Отказът за издаване на разрешение може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Издаденото разрешение се отнема в следните случаи:

1. когато лицето престане да отговаря на условията по чл. 166, ал. 1;

2. при изтичането на срока по чл. 166, ал. 3.

(7) Когато съответният компетентен орган установи, че не са налице условията по чл. 166, уведомява незабавно за това министъра на финансите.

(8) Разрешението се отнема със заповед на министъра на финансите, която може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Министърът на финансите предоставя на митническата администрация информация за издадените и отменените разрешения, както и списъците по чл. 166, ал. 3, т. 4.“

§ 12. Законът влиза в сила от 1 юли 2014 година.

ВНОСИТЕЛ:

ЙОРДАН ЦОНЕВ

М О Т И В И
към Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане е изготвен с цел привеждане в съответствие на националното данъчно законодателство с изискванията на Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (Регламент № 1407/2013).

Регламент № 1407/2013 определящ условията за отпускане на минимална помощ е публикуван в Официалния вестник на ЕС на 24 декември 2013 г.

Новият регламент въвежда нови съществени условия в сравнение с Регламент № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ, а именно:

1. Въвежда се понятието „едно и също предприятие“, което съгласно регламента включва „всички предприятия, които поддържат помежду си поне един вид от следните взаимоотношения:

а) дадено предприятие притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго предприятие;

б) дадено предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административния, управителния или надзорния орган на друго предприятие;

в) дадено предприятие има право да упражнява доминиращо влияние спрямо друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в неговия устав или учредителен акт;

г) дадено предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с останалите акционери или съдружници в това предприятие, мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в това предприятие.

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, посочени в букви от буква „а“ до буква „г“, посредством едно или няколко други предприятия, също се разглеждат като едно и също предприятие.

2. Направена е промяна, в същността на помощ de minimis, съгласно която общият размер на помощта de minimis, предоставяна във всяка държава-членка на едно и също предприятие, не трябва да надхвърля праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за осъществяване на шосейни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, за период от три бюджетни години.

3. Кумулиране на помощ de minimis, предоставена съгласно Регламент № 1407/2013 с минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес, както и с помощ de minimis, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis.

4. Предприятията в затруднение вече са в обхвата на приложното поле на Регламент № 1407/2013.

5. Помощта de minimis включва всички предходни помощи на преобразяващите се предприятия, в случаите на преобразуване или прехвърляне на предприятия.

Въпреки, че регламентът е акт с общо приложение, който е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки на ЕС са необходими промени в националното законодателство (Закона за корпоративното подоходно облагане и Закона за данък върху добавената стойност) с цел привеждане в съответствие на законовите норми с новите изисквания на европейското законодателство в областта на минималната помощ.

Срокът на Регламент (ЕС) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ изтича на 31 декември 2013 г., а новият Регламент (ЕС) № 1407/2013 се прилага от 1 януари 2014 година.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1998/2006, държавите-членки разполагат с преходен период от шест месеца за минималните помощи, за които ще могат да се прилагат изискванията на стария регламент. Република България ще се възползва от възможността за преходен период от 01.01.2014 г. до 30.06.2014 г. г., в който лицата ще имат право да прилагат изискванията за минимална помощ по Регламент (ЕС) № 1998/2006.

С проекта се предлагат следните промени в Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

1. Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по реда на ЗКПО

Съгласно изискванията на новия регламент са предложени промени по отношение на минималната помощ, включващи:

- привеждане в съответствие разпоредбите на ЗКПО с новите условия за минимална помощ по Регламент № 1407/2013 – въведени са нови определения за „минимална помощ“ и „ едно и също предприятие“;
- данъчното облекчение, представляващо минимална помощ ще може да се прилага общо в размер до левовата равностойност на 200 000/100 000 евро от всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие за три последователни години, включително текущата година;
- предвижда се специален ред за деклариране в случаите на едно и също предприятие – първото подало годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО данъчно задължено лице да декларира обстоятелствата във връзка с данъчното облекчение и това деклариране да може да се ползва от всички данъчно задължени лица в обхвата на едно и също предприятие;
- предвижда се данъчното облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г. да се прилага от данъчно задължените лица, които отговарят на новите условия на Регламент № 1407/2013;
- предвижда се данъчно задължените лица, които ще прилагат данъчното облекчение за 2014 г. да имат право да разделят данъчния си период за определяне на корпоративния данък за 2014 г. на два периода - от 1 януари 2014 г. до 30 юни 2014 г. и от 1 юли 2014 до 31 декември 2014 г. Целта на предложението е да се предостави възможност на данъчно задължените лица да приложат данъчното облекчение за минимална помощ, действащо до влизане в сила на този закон.
- предвижда се преходен режим, съгласно който данъчно задължените лица, прилагащи данъчно облекчение за минимална помощ за 2014 г., няма да дължат лихви при превишение на годишния корпоративен данък над определените авансови вноски за 2014 г.

2. Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ по реда на ЗДДС

Съгласно изискванията на новия регламент са предложени промени по отношение на минималната помощ свързана с инвестиционните проекти, включващи:

- привеждане в съответствие разпоредбите на ЗДДС с новите условия за минимална помощ по Регламент № 1407/2013;
- регистрираните лица, които ще искат разрешение за прилагане на специалния ред за начисляване на ДДС при внос или за възстановяване на данъка в 30-дневен срок, след 1 юли 2014 г. следва да отговарят на новите изисквания включени в закона съобразно изискванията на Регламент № 1407/2013;
- лицата, получили разрешение по чл.166 от ЗДДС са длъжни да подават информация в министерство на финансите относно изпълнението на инвестиционния проект поотделно за всяка година и обобщена информация за целия период на изпълнение на проекта.

ВНОСИТЕЛ:

ЙОРДАН ЦОНЕВ